

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog prijevoda dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Agent of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier cette traduction a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

PRESUDA JOKELA PROTIV FINSKE (zahtjev br. 28856/95)

.....

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANKA 1. PROTOKOLA BR. 1. KONVENCIJE

A. Miješanje u vlasnička prava podnositelja zahtjeva

32. Podnositelji zahtjeva su prigovorili da su procjene koje su dale vlasti i sudovi, i to, s jedne strane, tržišne vrijednosti zemljišta u vrijeme kad su ga preuzele vlasti i, s druge strane, cjelokupne imovine u trenutku smrti g. Jokele, bile proizvoljne. Podnositelji zahtjeva pozvali su se na članak 1. Protokola br. 1. koji glasi kako slijedi:

"Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne smije lišiti svoga vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakone koje smatra potrebnima da bi uredila upotrebu vlasništva u skladu s općim interesom ili za osiguranje plaćanja poreza ili drugih doprinosa ili kazni."

33. Vlada je ustvrdila da ova odredba nije povrijeđena. Izvlaštenje dijela zemljišta g. Jokele temeljilo se na članku 29. Zakona o javnim cestama i služilo je legitimnom javnom interesu. Na miješanje o kojem se radi odnosila se stoga druga rečenica prvog stavka članka 1. Protokola br. 1.

34. Glede razmjernosti miješanja, Vlada nije našla da bi metode obračuna koje su koristili vještak, zastupnici i Zemljišni sud bile nedostatne ili neodgovarajuće. Vlada je priznala da Zakon o izvlaštenju nije dao vlastima nikakvo diskrecijsko pravo glede toga trebaju li ili ne

primijeniti načelo tržišne vrijednosti pri utvrđivanju naknade koju treba platiti za zemljište. No ipak, budući da točna tržišna cijena neke nekretnine obično nije bila dostupna, trebalo ju je utvrditi korištenjem raznih metoda koje su bile statistički pouzdane unutar određenog raspona. Dokle god je rezultat ostao unutar tog raspona, trebalo je smatrati kako predstavlja tržišnu vrijednost. U praksi je iznos naknade trebao odražavati kupovne cijene usporedivih nekretnina nakon što budu isključene privremene fluktuacije u cijenama.

35. Tako je tržišna vrijednost dotične zemlje trebala biti utvrđena na temelju njene tržišne cijene u trenutku kad su je preuzele vlasti, tj. u rujnu 1990. godine, uzimajući pri njenom utvrđivanju u obzir i razinu cijena iz 1993. godine, kad su vještak i zastupnici donijeli svoju odluku. Kao što se vidi iz zapisnika o postupku pred vještakom i zastupnicima oni su se upoznali sa svim prodajama neizgrađenog zemljišta koje su se dogodile između siječnja 1989. i travnja 1993. unutar područja obuhvaćenog općinskim urbanističkim planom, kao i s prodajama u rijetko naseljenim područjima i prodajama poljoprivrednih i po namjeni nerazvrstanih nekretnina unutar istog razdoblja. Vještak i zastupnici zabilježili su da su se nakon 1990. relevantne cijene smanjile na način koji nije mogao biti smatran privremenim. Na primjer, statistički podaci Nacionalnog vijeća za izmjere pokazali su 25-postotno smanjenje cijena između 1990. godine i 1993. godine za nenamjensko zemljište i smanjenje prosječne cijene iznad 30 % glede prodaja nekretnina na nacionalnoj razini.

36. Vlada je priznala da su redovne okolnosti ovog predmeta dale podnositeljima zahtjeva pravo na naknadu na takvoj razini, iako članak 1. Protokola br. 1. ne jamči u svim okolnostima pravo na punu naknadu za oduzimanje imovine. S obzirom na široku slobodu procjene koja je dana državi, Vlada je međutim smatrala da je naknada za izvlaštenu nekretninu bila razumno povezana s njenom tržišnom vrijednosti u relevantnom trenutku. Vlada je zaključila da je stoga miješanje u vlasnička prava podnositelja zahtjeva bilo razmjerno legitimnom cilju koji se želio postići.

37. Govoreći o porezu na nasljeđivanje čije je plaćanje određeno u odnosu na tri podnositelja zahtjeva, Vlada je ustvrdila da se on temelji na člancima 9. i 10. Zakona o porezu na nasljeđivanje i darove te da je služio općem interesu navedenom u drugom stavku članka 1. Protokola br. 1. Miješanje nije bilo niti nerazmjerno, iako je tržišna vrijednost koja je činila temelj za određivanje poreza na nasljeđivanje bila povećana sa 150.000 FIM – procjena o kojoj je izviješteno u popisu ostavinske imovine – na 600.000 FIM. Iz tog povišenja vrijednosti nije se mogao niti izvesti zaključak da je naknada, određena u postupku za izvlaštenje bila premala. Tržišna vrijednost u svrhu oporezivanja uzela je u obzir kupnju trećine imovine koju je izvršio g. Jokela 1989. godine za 300.000 FIM kao i njegovu prodaju 4.000 četvornih metara za 450.000 FIM (što je prema izračunima Vlade odgovaralo cijeni od 28 odnosno 112 FIM po četvornom metru).

38. Vladi je iz mjerodavnih odredbi domaćeg prava bilo očigledno da tržišna vrijednost naslijeđene nekretnine nije bila utvrđena na isti način kao i tržišna vrijednost izvlaštene imovine. Prema poreznom zakonodavstvu kod vrijednosti nekretnine uvijek su se uzimale u obzir i zgrade koje su se nalazile na njoj, svrha u koju je ta nekretnina bila namijenjena u lokalnim ili regionalnim planovima, kao i svako postojeće pravo građenja. U ovom se je predmetu prilikom određivanja poreza na nasljeđivanje vodilo računa o pravu građenja koje je postojalo u odnosu na dio naslijeđenog – ali ne i izvlaštenog – zemljišta. Osim naknade za izvlašteno zemljište, g. Jokela je dobio i dodatnih 700.000 FIM (oko 118.000 EUR) kao naknadu za zgrade, opremu i raslinje uklonjeno iz tog područja. Nadalje, tržišna vrijednost

dotičnog zemljišta bila je procijenjena u različitim trenucima, a nekretnina u odnosu na koju je određen porez na nasljeđivanje nije bila identična izvlaštenom zemljištu.

39. Podnositelji zahtjeva pobijali su tvrdnju Vlade da je tržišna vrijednost nekretnine trebala biti definirana različito ovisno o tome je li ju trebalo naknaditi nakon izvlaštenja ili je tvorila osnovu za određivanje poreza kojeg je trebalo odmjeriti za naslijeđeno zemljište.

40. U svojim su podnescima dostavljenim Zemljišnom sudu podnositelji zahtjeva predložili detaljne dokaze o relevantnoj vrijednosti izvlaštenog zemljišta, uključujući i izvadak iz statističkih podataka Nacionalnog vijeća za izmjere o prodaji nekretnina za 1994. godinu. Istina, ta je evidencija pokazala da se cijena šuma i poljoprivrednog zemljišta kao i planiranih nekretnina očigledno smanjila u razdoblju između 1989. i 1993. godine. No ipak, polazna točka za utvrđivanje tržišne cijene izvlaštenog zemljišta trebala je biti razina cijene iz jeseni 1990. godine, kad je Okrug za ceste preuzeo dotično zemljište. Domaća je praksa isto tako došla do načela prema kojem se tržišna vrijednost zasniva na referentnim cijenama iz razdoblja unatrag sve do trenutka prvotnog miješanja u vlasništvo. Svaki domaći propis ili praksa koji bi bili suprotni tome sami bi po sebi predstavljali povredu članka 1. Protokola br. 1. Ako se naknada ne bi temeljila na razini cijene u trenutku kad je došlo do miješanja u vlasništvo, pravo vlasnika imovine na naknadu ovisilo bi samo o učinkovitosti vlasti u procesuiranju te stvari.

41. Čak i pod pretpostavkom da se prilikom određivanja tržišne vrijednosti izvlaštenog zemljišta korektno vodilo računa o kretanju cijena do lipnja 1993. godine, tržišna vrijednost u svrhe poreza na nasljeđivanje – a što su podnositelji zahtjeva prihvatili – bila je određena prije samo devet mjeseci. Tržišna vrijednost u svrhe postupka izvlaštenja ne bi mogla pasti s 30 FIM – ili čak s 20 FIM nakon 20-30 % "smanjenja sigurne procjene" - na 7,50 FIM po četvornom metru tijekom tako kratkog razdoblja.

42. Uviđajući različite veličine pojedinih područja, podnositelji zahtjeva podsjetili su na to da je cijelo izvlašteno zemljište također bilo dijelom ukupne imovine za koju je nametnut porez na nasljeđivanje. Izvlašteni je dio činio oko polovicu tog područja. Ta se dva područja nisu razlikovala iz motrišta primjenjivih propisa o prostornom planiranju. Za oba je dijela bio na snazi urbanistički plan koji je dozvoljavao izgradnju do 20 % ukupne površine. U takvim je okolnostima tržišna vrijednost izvlaštene površine trebala doseći oko polovicu tržišne vrijednosti do koje se došlo u procjeni poreza na nasljeđivanje. Naknada za uklonjene zgrade ne bi mogla imati nikakav utjecaj na određivanje tržišne vrijednosti izvlaštenog zemljišta kao takvog, budući da se porez na nasljeđivanje temeljio samo na procjeni tržišne vrijednosti.

43. Sve u svemu, podnositelji zahtjeva tvrdili su da se na određivanje sadašnje vrijednosti zemljišta nije primijenio isti kriterij u postupku za oporezivanje i u postupku za izvlaštenje. Budući da je razlika pri procjeni od strane vlasti bila proizvoljna, nije postignuta tražena ravnoteža između javnog interesa i interesa podnositelja zahtjeva. Prema tome, država je prekoračila svoju slobodu procjene iz članka 1. Protokola br. 1.

B. Opravdanje miješanja

1. Ukupan pristup Suda

44. Sud ponavlja kako članak 1. Protokola br. 1. sadrži tri različita pravila. Prvo pravilo, utvrđeno u prvoj rečenici prvoga stavka, opće je naravi i iznosi načelo mirnog uživanja

vlasništva. Drugo pravilo, sadržano u drugoj rečenici prvoga stavka, odnosi se na oduzimanje vlasništva i podvrgava ga određenim uvjetima. Treće pravilo, navedeno u drugome stavku priznaje da, između ostalog, države ugovornice imaju pravo nadzirati upotrebu vlasništva u skladu s općim interesom. Ova tri pravila, međutim, nisu "različita" u smislu da bi bila nepovezana. Drugo i treće pravilo tiču se posebnih slučajeva miješanja u pravo na mirno uživanje vlasništva, pa ih stoga treba tumačiti u svjetlu općeg načela proglašenog u prvom pravilu (vidi, na primjer, presudu u predmetu *Fredin protiv Švedske* od 18. veljače 1991., Serija A br. 192, str. 4. stavak 41.).

45. Iako članak 1. Protokola br. 1. ne sadrži nikakve izričite procesne pretpostavke, postupak o kojemu je riječ također mora pojedincu pružiti razumnu mogućnost iznošenja svog predmeta pred nadležne vlasti radi djelotvornog osporavanja mjera kojima se zadire u prava zajamčena ovom odredbom. Kad se utvrđuje je li ovaj uvjet zadovoljen, sveobuhvatno se moraju uzeti u obzir primjenjivi postupci (vidi, na primjer, presudu u predmetu *AGOSI protiv Ujedinjenog Kraljevstva* od 24. listopada 1986., Serija A br. 108, str. 19., stavak 55., te presudu u predmetu *Hentrich protiv Francuske* od 22. rujna 1994., Serija A br. 296-A, str. 21., stavak 49.)

46. Nesporno je da izvlaštenje dijela imovine g. Jokele predstavlja oduzimanje vlasništva koje treba ispitati na temelju druge rečenice prvog stavka članka 1. Protokola br. 1. (cf. presudu u predmetu *Papamichalopoulos i drugi protiv Grčke* od 24. lipnja 1993., Serija A br. 260-B, str. 69-70, stavci 41.-46.).

47. Jednako je tako nesporno da je porez nametnut u odnosu na naslijeđenu nekretninu također zadirao u prava podnositelja zahtjeva na temelju članka 1. Protokola br. 1. To miješanje samo po sebi treba biti razmatrano na temelju drugog stavka članka 1. Protokola br. 1. (vidi, na primjer, predmet *Spacek s.r.o. protiv Češke Republike*, br. 26449/95, stavak 41., 9. studenoga 1999.).

48. Svako od dva miješanja koja su definirana mora biti u skladu s načelom zakonitosti i težiti legitimnom cilju korištenjem sredstava koja su razumno razmjerna cilju koji se nastoji ostvariti (vidi, na primjer, predmet *Beyeler protiv Italije*, br. 33202/96, bit će objavljeno u ECHR 2000-I).

49. Sud međutim nalazi kako međusobno povezani činjenični i pravni elementi ovog predmeta onemogućuju da se on djelomice klasificira kao isključivo pitanje oduzimanja, a djelomice kao pitanje pukog oporezivanja na temelju drugog odnosno trećeg pravila sadržanog u članku 1. Protokola br. 1. Osim toga, okolnosti predviđene u drugoj rečenici prvog stavka članka 1., kao i u drugom stavku samo su pojedinačni slučajevi miješanja u pravo na mirno uživanje vlasništva zajamčeno općim pravilom predviđenim u prvoj rečenici prvog stavka.

50. Sud će stoga prvo ispitati jesu li ova dva pojedinačna oblika miješanja bila u skladu s člankom 1. Ako jesu, preostaje razmotriti jesu li učinci koje su ta dva oblika miješanja proizvela na situaciju podnositelja zahtjeva u cjelini bili u skladu s općim pravilom iz prve rečenice prvog stavka članka 1.

2. Izvlaštenje naslijeđenog zemljišta

51. Čini se kako podnositelji zahtjeva osporavaju tvrdnju da je oduzimanje o kojemu je riječ "podlijegalo uvjetima predviđenim zakonom", obrazlažući da naknada koja im je dodijeljena nije određena u skladu s prevladavajućom domaćom praksom. Sud bi, međutim, želio podsjetiti kako on ima ograničenu ovlast preispitati poštivanje domaćeg prava (vidi, na primjer, presudu u predmetu *Håkansson i Sturesson protiv Švedske* od 21. veljače 1990., Serija A br. 171, str. 16., stavak 47.). Sud prihvaća da se izvlaštenje temeljilo na članku 29. Zakona o javnim cestama.

52. Sud ponavlja da se nacionalne vlasti, koje imaju neposredne spoznaje o svom društvu i njegovim potrebama, u načelu nalaze u boljem položaju nego neki međunarodni sudac u pogledu ocjenjivanja što je "u javnom interesu". U vršenju svoje ocjene u pitanjima koja proizlaze iz članka 1. Protokola br. 1., nacionalne vlasti stoga uživaju široku slobodu procjene (vidi, na primjer, naprijed navedenu presudu u predmetu *Fredin*, str. 17., stavak 51.). Sud prihvaća da se izvlaštenje dijela imovine g. Jokele u svrhu provedbe cestovnog plana dogodilo u javnom interesu.

53. Prilikom miješanja u mirno uživanje vlasništva mora se postići "poštena ravnoteža" između potreba općih interesa zajednice i zahtjeva zaštite temeljnih prava pojedinca. Uvjeti naknade prema mjerodavnom zakonodavstvu bitni su za ocjenu poštuje li se osporenim mjerom potrebna poštena ravnoteža te, što je još važnije, ne nameće li se njome nerazmjerno opterećenje podnositelju zahtjeva. U vezi s time, oduzimanje imovine bez isplate određenog iznosa koji je u razumnom odnosu s njenom vrijednošću obično bi predstavljalo nerazmjerno miješanje koje ne može biti opravdano na temelju članka 1. Protokola br. 1. Ta odredba, međutim, ne jamči pravo na punu naknadu u svim okolnostima, budući da legitimni ciljevi "javnog interesa" mogu zahtijevati da naknada bude manja od pune tržišne vrijednosti (vidi, među drugim izvorima prava, presudu u predmetu *Papachelas protiv Grčke* [GC], br. 31423/96, stavak 48. ECHR 1999-II). Ako se, međutim, naknada ne nalazi u razumnom odnosu s vrijednošću izvlaštenog zemljišta, članak 1. Protokola br. 1. je prekršen (vidi predmet *Malama protiv Grčke*, br. 43622/98, stavak 52., i *Platakou protiv Grčke*, 38460/97, stavak 57.; obje će biti objavljene u službenim izvješćima Suda).

54. Uzimajući u obzir razne pružene dokaze, Sud ne nalazi naznake da su nadležne vlasti proizvoljno propustile razmotriti argumente koje su podnositelji zahtjeva izložili posredstvom svog punomoćnika, a u odnosu na kriterije koji su se koristili za procjenu tržišne vrijednosti izvlaštenog zemljišta. Posebno se iz postojećih dokaza može razumno zaključiti kako je u obzir uzeto značajno smanjenje cijena nekretnina do početka 1993. g. Imajući također na umu široku slobodu procjene koju članak 1. Protokola br. 1. pruža nacionalnim vlastima, Sud prihvaća da je naknada isplaćena za izvlašteno zemljište bila u razumnom odnosu s vrijednošću izvlaštenog zemljišta.

55. Vraćajući se na kraju procesnoj pretpostavci sadržanoj u članku 1. Protokola br. 1., Sud nalazi kako je postupkom izvlaštenja, gledano u cjelini, podnositeljima zahtjeva pružena razumna mogućnost iznošenja njihovog predmeta pred nadležne vlasti u cilju uspostavljanja poštene ravnoteže između sukobljenih interesa o kojima se pri tome radilo.

56. Sve u svemu, u odnosu na samo izvlaštenje dijela zemljišta koje su podnositelji zahtjeva naslijedili od g. Jokele, nije došlo do povrede članka 1. Protokola br. 1.

3. Porez na nasljeđivanje određen u odnosu na nekretninu

57. Sud prihvaća kako se miješanje u oblik oporezivanja naslijeđene nekretnine temeljilo na člancima 9. i 10. Zakona o porezu na nasljeđivanje i darove, te kako je služilo općem interesu navedenom u drugom stavku članka 1. Protokola br. 1. Tom se odredbom državama ugovornicama izričito ostavlja pravo primijeniti zakone koje mogu smatrati potrebnima kako bi osigurale plaćanje poreza (vidi naprijed navedenu presudu u predmetu *Spacek s.r.o.*, stavak 41.). Sloboda procjene koja se pruža nacionalnim vlastima mora isto tako biti široka (vidi, *mutatis mutandis*, presudu u predmetu *Gasus Dossier- i Fördertechnik GmbH protiv Nizozemske* od 23. veljače 1995., Serija A br. 306-B, str. 48-49, stavak 60.).

58. Iako pojam "tržišne vrijednosti" imovine koji se primjenjuje u određivanju poreza na nasljedstvo možda ostavlja prostora za poželjnu veću preciznost, Sud prihvaća da je miješanje o kojemu je riječ u načelu bilo u skladu s ovlastima države da primijeni porezne zakone kako je to priznato u drugom stavku članka 1. Protokola br. 1.

59. Pa ipak, Sud mora razmotriti je li tržišna vrijednost zemljišta, kako je definirana u svrhu ubiranja poreza na nasljedstvo, na Heidi, Jussi i Petri Jokela stavila nerazmjerno opterećenje, s obzirom na prethodno procijenjenu tržišnu vrijednost izvlaštenih dijelova. Sud smatra kako se na određeni način u obzir mora uzeti činjenica da su tržišnu vrijednost u prvom stupnju procjenjivala međusobno neovisna lokalna tijela, a na žalbenoj razini, zemljišni sud i upravni sud koji su isto tako djelovali neovisno. Osim toga, na temelju domaćeg prava, tržišna vrijednost trebala se temeljiti na razini cijena koje su prevladavale u različitim trenucima ovisno o cilju postupka. U tim okolnostima, i s obzirom na široku slobodu koju daje nacionalnim vlastima, članak 1. Protokola br. 1. ne može se tumačiti kao da se njime zahtijeva da se u različitim postupcima utvrdi baš ista tržišna cijena po četvornom metru.

60. Smatrajući također kako su podnositelji zahtjeva uživali koristi protivničkog sudskog postupka, Sud zaključuje kako oporezivanjem nasljedstva, uzetim zasebno, nije prekoračena široka sloboda procjene koju država ima u ovom području. Stoga do povrede članka 1. Protokola br. 1. nije došlo ni u postupku oporezivanja.

4. Združeni učinak izvlaštenja i oporezivanja nasljedstva

61. Svrha Konvencije je štititi prava koja su "praktična i djelotvorna", a ne "teorijska" ili "iluzorna" (cf. na primjer naprijed navedenu presudu u predmetu *Papamichalopoulos*, str. 69., stavak 42.). Iz toga slijedi da, iako Sud nije našao povredu članka 1. Protokola br. 1. u odnosu na bilo koji od ova dva različita oblika miješanja koja je odvojeno razmatrao u prethodnom tekstu, on se osim toga mora uvjeriti i u to da njihov združeni učinak nije bio takav da bi se njime kršilo općenito pravo podnositelja zahtjeva na mirno uživanje njihovog vlasništva kako jamči prva rečenica prvog stavka te odredbe. Prema mišljenju Suda, ovo pravo uključuje očekivanja razumne dosljednosti između međusobno povezanih, ali odvojenih odluka koje se odnose na istu imovinu.

62. Za početak Sud primjećuje kako je tržišna vrijednost po četvornom metru, utvrđena radi određivanja poreza na nasljedstvo, procijenjena u četiri puta većem iznosu od tržišne vrijednosti koja je zabilježena u popisu imanja g. Jokele koji je sastavio jedan član odvjetničke komore. Vijeće nije pružilo nikakvo obrazloženje kojim bi objasnilo razloge za

takvo protuslovlje koje se mora smatrati ponešto znakovitim, prihvaćajući čak i to da je tržišna vrijednost imovine procijenjena u popisu imanja g. Jokele bila niska.

63. Nadalje, iako je Okružni upravni sud odbacio žalbe odgovarajućih podnositelja zahtjeva u odnosu na tržišnu vrijednost zemljišta pozivajući se na to da je g. Jokela dio zemljišta kupio za 300.000 FIM, to skraćeno obrazloženje, prema mišljenju Suda, nije bilo dostatno da bi se odluka smatrala primjerenom u svrhe općeg načela mirnog uživanja vlasništva. Ono što je posebno bitno, tom odlukom nije na primjereni način objašnjeno u kojem je opsegu Okružni upravni sud uzeo u obzir značajno smanjenje cijena nekretnina za koje su se obje stranke složile da se dogodilo nakon što je 1989. pokojni g. Jokela kupio jednu trećinu zemljišta.

64. Sve u svemu, unatoč raznim Vladinim objašnjenjima za protuslovlje u tržišnoj vrijednosti koja je utvrđena u odnosnim postupcima, ti razlozi nisu potvrđeni u odlukama donesenim u poreznom postupku, iako je Okružni upravni sud svoju odluku donio nakon što je procjena tržišne vrijednosti izvlaštenog zemljišta koju je izvršio Zemljišni sud dobila pravnu snagu – a kojom je, kao što je Sud već utvrdio (vidi stavak 54. ove presude) tržišna vrijednost uzeta u obzir tek 1993. g.

65. Sud smatra kako su podnositelji zahtjeva mogli legitimno očekivati razumno dosljedan pristup vlasti i sudova koji su trebali utvrditi tržišnu vrijednost zemljišta u odnosnim postupcima, te u nedostatku takve dosljednosti, dostatno objašnjenje za različite procjene vrijednosti imovine o kojoj je riječ. Zbog naprijed navedenih razloga, nije bilo niti dosljednosti, ni takvih objašnjenja nedosljednosti koja bi bila u skladu sa zakonski zaštićenim očekivanjima podnositelja zahtjeva kao vlasnika imovine. U tim okolnostima ishod tog postupka nije bio u skladu s općim pravom podnositelja zahtjeva na mirno uživanje njihovog vlasništva zajamčenog u prvoj rečenici prvog stavka članka 1. Protokola br. 1. Prema tome, ta je odredba prekršena.

.....